

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT EN PLE DE 3 DE MAIG DE 2019.

A la ciutat de Girona, a les nou i sis minuts del matí del dia tres de maig de dos mil dinou es reuneix el Ple de l'Ajuntament de Girona al Saló de Sessions, sota la presidència de l'alcaldeessa-presidenta, Sra. Marta Madrenas Mir, amb l'assistència dels regidors i regidores que figuren a continuació, a l'efecte de celebrar sessió extraordinària.

ASSISTENTS:

ALCALDESSA-PRESIDENTA

Sra. MARTA MADRENAS I MIR (CiU)

REGIDORS I REGIDORES

Sr. EDUARD BERLOSO I FERRER (CiU)

Sra. MARIA ÀNGELS PLANAS I CROUS (CiU)

Sra. GLÒRIA PLANA YANES (CiU)

Sr. JOAN JOSEP ALCALÀ QUIÑONES (CiU)

Sr. CARLES RIBAS GIRONÈS (CiU)

Sr. CRISTÒBAL SÁNCHEZ TORREBLANCA (CiU)

Sra. EVA PALAU GIL (CiU)

Sr. NARCÍS SASTRE FULCARÀ (CiU)

Sr. JOSEP PUJOLS ROMEU (CiU)

Sra. MARIA MERCÈ ROCA PERICH (ERC – MES)

Sr. MIQUEL POCH CLARA (ERC – MES)

Sr. PERE ALBERTI SERRA (ERC – MES)

Sra. ROSA MARIA JAUMÀ POU (ERC-MES)

Sra. LAIA PÈLACH SAGET (CUP – Crida per Girona)

Sr. LLUC SALELLAS VILAR (CUP – Crida per Girona)

Sra. ESTER COSTA FITA (CUP – Crida per Girona)

Sra. SÍLVIA PANEQUE SUREDA (PSC – CP)

Sra. ELISABETH RIERA ALEMANY (PSC – CP)

Sr. JOAQUIM RODRIGUEZ VIDAL (PSC – CP)

Sr. MANUEL MARTÍN VERTEDOR (PSC – CP)

Sra. MÍRIAM PUJOLA ROMERO (C's)

Sr. MANUEL VÁZQUEZ RODRÍGUEZ (C's)

Sra. CONCEPCIÓ VERAY CAMA (PPC)

Excusa la seva absència el regidor Toni Granados Aguilera.

Dóna fe de l'acte el secretari general, José Ignacio Araujo Gómez. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

ORDRE DEL DIA

PROPOSTES

Comissió Informativa d'Alcaldia

Expedient 2019019616. Presentació de la Memòria anual de l'Oficina del Defensor de la Ciutadania de l'any 2018.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

1. Presentació de la Memòria anual de l'Oficina del Defensor de la Ciutadania de l'any 2018.

Anualment i de conformitat amb l'article 119.4 del ROM el Defensor de la Ciutadania ha de presentar al Ple de la Corporació un informe de les seves actuacions durant l'any anterior en el qual ha de constar-hi:

- Nombre i tipus de queixes.
- Fets que motiven les queixes, queixes rebutjades, en tràmit i les resoltes amb el resultat obtingut.
- No hi ha de constar dades personals que permetin la identificació dels interessats.

PRESENTAR al Ple, en sessió extraordinària, l'informe anual de les actuacions esdevingudes durant l'any 2018 de l'Oficina del Defensor de la Ciutadania.

Sra. Marta Madrenas Mir (alcaldessa-presidenta): Molt bona dia, molt benvinguts a aquesta sessió extraordinària del plenari. Aquest moment en què tots els regidors i regidores de la ciutat, els representants de la ciutadania ens reunim en el Saló de fet més noble, on es prenen les decisions més importants que han d'afectar a la ciutadania i avui és un dia molt especial, es pot veure amb la presència aquí de tots els convidats del mateix senyor Llorente que heu tingut la deferència, segur que per motius més que justificats de voler-lo acompanyar avui a la que possiblement serà la seva última dació a comptes, de fet, i per tant explicació de la Memòria d'aquest darrer any.

Jo he de donar la benvinguda forçosament perquè és un honor per nosaltres que estiguin aquí, evidentment l'alcaldessa Anna Pagans, però també representants del Fòrum de Síndics i també Defensors i Síndics de diferents municipis i poblacions de Catalunya. De veritat que és un honor per nosaltres aquí Girona, en aquesta ciutat que va rebre el Premi d'Europa 2016, precisament per defensar els valors de la pau i els drets fonamentals de les persones, les llibertats individuals i col·lectives, doncs precisament tenir-vos a vosaltres que sou la garantia de tots aquests valors des de la base i per tant us ho agraeixo moltíssim, estic segura que fareu de bons acompanyants d'amics d'en Ramón i segur que se sentirà molt més acompanyant, tot i que no li cal perquè aquí Girona, en aquest Saló de Plens és una persona estimada i un professional reconegut.

Només volia donar la benvinguda i benvinguts a tots, i li demanaria al Defensor de la Ciutadania, el senyor Ramón Llorente, que vingués aquí davant al faristol i ens fes avinent la seva Memòria d'enguany. Moltes gràcies Ramón.

Sr. Ramón Llorente Varela (Defensor de la Ciutadania): Moltes gràcies alcaldessa, bon dia a tots.

Senyora alcaldessa, senyores regidores i regidors, defensors, defensores, amics, veïns i conciutadans, un any més ens reunim en un ple extraordinari per donar compte de les actuacions i gestions realitzades pel Defensor de la Ciutadania de Girona, d'allò que és necessari en qualsevol exercici de funció pública, per qüestions d'obligació que tenim de transparència i sobretot d'explicar allò que es fa amb el diner públic. Permeteu-me enquadrar la meva intervenció iniciada amb la cita (...) que molt bé podria atribuir-se al Quixot: *“Canviar el mundo, amigo Sancho, no es locura ni utopia, sinó justicia”*.

Estem vivint en una societat i un món molt millorables, és necessari treballar per fer possible una societat més inclusiva, solidària i humana i penso que això no és ni una bogeria ni una utopia, és una exigència de justícia. És un moment propici per a la reflexió serena, per fer una petita parada i observar, i analitzar les deficiències, rutines, problemes i disfuncions de la nostra administració i la nostra ciutat. La gestió del dia a dia no es pot ometre ni oblidar en nom de paradisos futurs, com he dit en anteriors ocasions. Les persones vivim ara i aquí, un temps limitat i breu, i necessitem conivire facilitant-nos la vida, ajudant-nos i col·laborant per resoldre els problemes que inevitablement la convivència social genera. El temps passa ràpid, “tempus irreparabile fugit”, com deia el poeta romà Virgili. I no son pocs els problemes que genera el dia a dia de la nostra ciutat.

La vida de la immensa majoria de les persones està feta de petites coses i circumstàncies puntuals, no de grans projectes ni de grans idees o originalitats. Convé parar de tant en tant, deixar de banda el tsunami de notícies, emails, tuits o whatsups que ens inunden a diari i reflexionar amb serenitat i prudència, amb valentia i humilitat. Vivim en una ciutat i en una societat molt millorables i és tasca de tots posar el nostre granet de sorra per avançar vers un mon més just i convivencial. Des d'aquesta òptica, vull començar agraint, molt especialment, la feina i el compromís dels que, des de distintes creences i opcions socials i polítiques, representeu democràticament els nostres conciutadans, que us van atorgar la seva confiança per treballar per la nostra ciutat des d'aquest petit Parlament, temple de la paraula i de la confrontació legítima i democràtica entre les diverses sensibilitats i projectes polítics diferents.

Sincerament, crec que la POLITICA s'ha d'escriure en lletres majúscules, i no ha de ser motiu de despreocupació o descrèdit entre la ciutadania el fet de que algunes persones, amb comportaments antisocials i mancats d'ètica, hagin actuat i obrat de forma indecent en l'àmbit polític. No podem, però, oblidar que tot aquell que dona el pas per assumir una responsabilitat política es compromet públicament a servir la societat, havent de tenir sempre present el bé comú i l'interès general. La política i els polítics son eines indispensables en el marc d'una societat lliure, avançada i

democràtica, que com la nostra, des de la màxima norma legal, la Constitució, propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic, la llibertat, la igualtat i el pluralisme polític, declarant així mateix que la dignitat de la persona, els drets inviolables que li son inherents, el lliure desenvolupament de la personalitat i el respecte a la llei i als drets dels altres son fonament de l'ordre polític i de la pau social. Al mateix temps hem de recordar sempre que un dels fonaments imprescindibles per a una convivència en pau és la recerca de la justícia, la instauració d'un ordre econòmic social just i el respecte escrupolós i actiu dels drets humans. I des d'aquesta òptica tots els empleats públics, tots els que exerceixen alguna responsabilitat política o institucional i totes les administracions al capdavant han de treballar per facilitar la vida de les persones i per aconseguir un mon més just, lliure i humà.

EL PAPER DEL DEFENSOR.

Precisament la institució que represento és un exponent clar de la voluntat i el compromís, valent i generós, del nostre Ajuntament de contribuir a facilitar la vida dels nostres conciutadans i conciutadanes, de posar una eina, ja imprescindible, per revisar, millorar i corregir disfuncions, errors o llacunes de la nostra administració municipal, des de la doble i necessària vessant d'impulsar l'exercici i reivindicació dels nostres drets, però també de les nostres obligacions.

El Defensor de la Ciutadania, cal reiterar-ho una vegada més, no és una instància jurídica ni un element més de la burocràcia municipal, ni un simple ornament per fer bonic. El Defensor actua sense rebre ordres de ningú, ni amb submissió a cap programa polític, amb plena llibertat de criteri, sense sotmetiment a altres directrius o interessos que servir les persones i contribuir a millorar el funcionament de la pròpia administració municipal, tot defensant els drets de les persones, humanitzant i flexibilitzant la duresa i fredor de la burocràcia, i aportant reflexions i recomanacions per a la millora del nostre Ajuntament.

La institució del Defensor és, certament, la més humil de les existents en l'àmbit municipal, doncs no disposa de poder, essent la seva funció essencial intercedir en la defensa dels drets de la ciutadania, escoltant, assessorant, acompanyant i informant. La seva força radica en l'autoritat, fonamentada en el valor ètic i social de les seves recomanacions, decisions i consells, que tenen com a objectiu humanitzar la nostra administració i facilitar solucions més ajustades a la equitat i a la justícia.

10 ANYS

Amb il·lusió vaig assumir la responsabilitat d'aquesta institució fa 10 anys, en rebre la proposta del Consistori presidit en aquells temps per l'exalcaldessa aquí present, Anna Pagans. I al llarg d'aquests anys, he intentat complir amb honestedat, dedicació i responsabilitat la tasca que se'm va confiar, i que any rere any ha ratificat aquest Ple, per unanimitat, amb motiu de l'exposició de la memòria anual. Algú havia dit que un Síndic o Defensor, exercint les seves funcions, no podia fer amics, sinó que hauria de fer enemics. Mirant i analitzant la pràctica d'aquests 10 anys, estic en condicions de desmentir rotundament tal prevenció. La lluita per la justícia, el treball per fer més assequible i receptiva l'administració, l'estima per cercar la veritat, l'acolliment i escolta de les persones, l'atenció i diàleg amb els responsables de les àrees i empleats

municipals, el tracte cordial i respectuós amb els regidors i regidores, la confrontació de projectes, objectius i idees ha fet necessari buscar i fomentar complicitats, utilitzar el diàleg i l'amabilitat, però mai l'enemistat amb ningú, malgrat no coincidir ni compartir determinades accions o decisions. He intentat mantenir un respecte exquisit amb tots els electes, incloent dos alcaldesses i dos alcaldes, i amb els seus projectes polítics, perquè el valor de la institució del Defensor radica en la seva autonomia, independència i llibertat de criteri, per servir generosament la ciutadania, sense més finalitat que defensar la dignitat de les persones i contribuir a la humanització de la nostra administració.

I analitzant les actuacions d'aquests 10 anys, constatem, amb satisfacció, l'increment del coneixement i ús de la institució. Tant internament, com a nivell de la ciutadania, cada vegada més persones s'adrecen a la Institució i des del propi Ajuntament, des de l'Alcaldia fins a regidors, i la resta de funcionaris i empleats municipals, i fins i tot des de la nostra Policia Municipal s'adrecen persones amb problemes al Defensor. Però queda molta feina per fer, encara. Cal fer conèixer encara més aquesta institució. És necessari que la ciutadania conegui i tingui accés a aquest servei, universal i gratuït, d'escolta, assessorament, acompanyament i defensa dels seus drets. El fet de no ser un element més de la burocràcia municipal facilita que les persones de tota classe i condició es puguin adreçar al Defensor, amb plena llibertat, directament i sense barreres, per expressar el seu desacord, la seva disconformitat, la seva queixa, la seva proposta o la seva protesta.

No a tothom se li dona la raó, però també és precís dir, i aquesta és una de les meves responsabilitats, que l'Ajuntament no sempre actua de forma diligent, ni amb l'eficàcia i transparència que els drets de la ciutadania exigeix.

Però cal remarcar que totes les queixes i reclamacions no deixen de ser una oportunitat per replantejar actuacions, revisar decisions i resolucions, sacsejar rutines i moure consciències, tot contribuint, finalment, a la millora de la nostra ciutat i de la nostra administració municipal. I en aquest sentit puc afirmar que al llarg d'aquests 10 anys he intentat contribuir, atenent les queixes rebudes, i en altres ocasions per iniciativa pròpia, a millorar la relació i el tracte de la nostra administració amb la ciutadania per mitjà de recomanacions, consells i escrits diversos. Deien els romans: "Verba volant, scripta manent", les paraules a vegades s'obliden i se les emporta el vent, però els escrits romanen. Aquest és el valor de les memòries que reiteradament any rere any estem obligats a fer els defensors en els nostres Ajuntaments. Aquí hi ha la feina i els consells que cada defensor del seu municipi dirigeix al petit Parlament que representa el Consistori.

En aquests 10 anys, crec que algunes coses positives hem aportat des de la institució que represento en ordre a un millor funcionament de la nostra administració municipal, incloent-hi algunes recomanacions respecte a canvis necessaris en temes com ordenances municipals, la insistència continua de dispensar un tracte amable i cordial a la ciutadania, la necessitat de contestar en temps i forma les reclamacions que es presenten, de manera clara i motivada, la reiteració persistent, cada any, de implementar la democràcia participativa, l'exigència d'un compromís seriós per afrontar

el transport públic i la necessària integració dels diferents barris de la ciutat, la necessitat d'insistir en la idea d'un civisme integrador que inclou drets i deures, harmonitzar el dret a l'oci i el dret al descans, la preocupació per fomentar la igualtat d'oportunitats i lluitar per fomentar i fer efectiu el dret al treball, a l'habitatge, a la salut...

No podem oblidar que han estat uns anys durs, social i econòmicament, amb una greu crisi econòmica que va trencar projectes, ha arruïnat vides, persones i empreses, ha aniquilat esperances i ha provocat un verdader tsunami en aspectes tant importants com el treball, l'habitatge o la salut..... Problemes que fins ara es consideraven com de l'àmbit privat s'han socialitzat, tot reclamant revisió de normatives legals i el compromís de les administracions públiques per buscar solucions globals. Les persones vivim en els municipis, i és en el nostre municipi on experimentem i constatem la veritable crisi que tant durament ha afectat, i encara afecta a moltes persones de la nostra societat, i on també comprovem deficiències o dubtes a l'hora de fixar prioritats amb l'objectiu de lograr una societat més inclusiva i solidària. No podem oblidar mai que la ciutat son essencialment i fonamentalment les persones, i és en l'àmbit de la ciutat on s'ha de fer patent el compromís actiu per facilitar la igualtat d'oportunitats i la millora de les condicions de vida de la ciutadania.

BUROCRÀCIA

És un capítol permanent entre les meves preocupacions, perquè no es tracta de qüestions personals o relatives a comportaments individuals de les persones que presten serveis a l'administració municipal, sinó de la dinàmica que es sol crear en qualsevol organització, amb interessos corporativistes o de la pròpia "institució" en front dels destinataris del servei que es presta.

La ciutadania davant l'administració sol sentir-se com una formigueta davant d'un elefant, desorientada i perduda, perquè costa avançar cap una administració més permeable, flexible i col·laboradora, trencant la concepció de que l'administració és una cosa a part i amb interessos propis. Tota administració pública és un instrument al servei del bé comú i l'interès general, i no pas propietat dels que ostenten el poder polític.

I això afecta tant a la ciutadania com als elegits per assumir qualsevol responsabilitat dintre de l'administració. Tota institució genera interessos propis i rutines que sovint no responen ni a la finalitat que han de complir, ni a la consideració i respecte que ha de prestar als que realment son els seus propietaris, la ciutadania. I en aquest sentit cal remarcar que els electes, com a legítims representants de la ciutadania sou els que esteu legitimats i teniu la competència per dirigir la política municipal, des del respecte a la legalitat i les competències pròpies de l'administració. I a qui li correspon dirigir i condicionar la política municipal és a aquest Ple, plural i expressió legítima de la voluntat de la ciutadania gironina.

Últimament hi ha com una sensació, potser errònia, de que funcionaris que no han estat elegits per la ciutadania, gràcies a la força de la burocràcia, i del temor a

l'incompliment de les lleis, manin més que els electes. I concretament em vull referir a la problemàtica generada pel paper del Secretari Municipal. El paper del Secretari no és dirigir la política municipal ni condicionar-la. La competència i funció del Secretari de la corporació municipal està definida legalment i comprèn dos aspectes de gran importància i transcendència: la fe pública i l'assessorament legal preceptiu al Consistori i Alcaldia, però no el control de la legalitat de tots els actes i acords que s'adopten pels distints òrgans municipals. Aquest control correspon als tribunals, no al Secretari Municipal.

I pel que afecta a la institució que represento tinc l'obligació de cridar l'atenció sobre algunes interferències negatives que des de la Secretaria de l'Ajuntament s'han produït respecte a resolucions i recomanacions del Defensor, fins i tot paralitzant decrets signats per l'alcalde, tot creant incertesa i descrèdit respecte a l'autoritat de la pròpia Alcaldia i la raonabilitat de les recomanacions del Defensor.

Sóc conscient i cal tenir en compte que les recomanacions del Defensor ni son escrits d'acusació, com si fos un fiscal, ni son una sentència judicial. Son una invitació i una petició humil per reconsiderar determinada situació, decisió o resolució amb la finalitat de millorar el funcionament de l'administració municipal i actuar amb més justícia i equitat respecte a la ciutadania.

Els vigilants de la ortodòxia legalista s'aferren, normalment, a la formalitat i generalització de les normes, al marge de la realitat concreta, mentre les persones ens atenem a les circumstàncies immediates i vitals. I precisament el Defensor sol ser un obstacle, un punt de fricció, per als que se situen al marge de la vida concreta i ho jutgen tot des de l'òptica de la burocràcia i la formalitat, donant més valor a la literalitat de les normatives que al mateix sentit o finalitat de les lleis. No hem d'oblidar que l'aplicació literal i estricta de les normatives, al marge de les circumstàncies concretes de cada cas, pot comportar una greu injustícia. Ja ho deia el gran jurista i escriptor romà Ciceró: "Summum ius, summa iniuria". A vegades l'aplicació del més gran dret pot constituir la més gran injustícia. I d'exemples en tenim.

HABITATGE I TREBALL

Hi han dades que ens ha de fer reflexionar, si volem fer camí plegats cap una ciutat més humana, més inclusiva i digna. Actuem localment, però hem de repensar les coses globalment pels condicionaments que tots plegats experimentem a les nostres pròpies vides.

Penso que des de fa molt temps, molts dels problemes que patim estan relacionats directament amb l'economia especulativa, que dirigeix les borses i els mercats financers imposant-se a l'economia real o productiva, creant unes esclatxes socials i econòmiques cada cop més grans i posant en perill l'estabilitat social necessària i una redistribució més justa de la riquesa. O no es preocupant que un 1% de la població mundial posseeixi, segons estimacions fidedignes, el 82% de la riquesa total del nostre planeta? No ens hem de preocupar, al nostre municipi, quan observem l'encariment de l'habitatge, la progressió ascendent dels lloguers, la compra especulativa de pisos i

blocs per part de fons inversors, que limiten i impedeixen que molts dels nostres conciutadans i conciutadanes puguin continuar o puguin tenir accés a un habitatge, no ja de propietat, sinó de lloguer, per no disposar de salaris suficients?

Moltes han estat aquest any les visites al Defensor que posaven de relleu el drama del que perd el seu habitatge, per motius diversos, i no obté solució per poder llogar en el mercat lliure. I això exigeix una resposta per part de les administracions públiques i del nostre ajuntament. No es pot deixar, exclusivament, al lliure arbitri del mercat la cobertura d'un dret tant essencial, bàsic i fonamental com el dret a disposar d'un sostre, d'un habitatge. Caldrà cercar una intermediació municipal, que des del compromís social i la justícia més elemental, impedeixi que aquelles persones que figuren com a morosos per raó d'haver perdut el seu habitatge, però que actualment tenen treball i ingressos suficients, siguin exclosos del mercat de lloguer.

No oblidem que del dret a l'habitatge pegen i depenen altres drets fonamentals de les persones com és el dret a la intimitat o el dret a la salut. Hem de reaccionar. Hem d'actuar. L'element fonamental de tota comunitat, de tota ciutat, som les persones que vivim en el present, per importants que siguin les pedres, la història o la cultura.

I en aquest àmbit vull agrair la feina que moltes persones fan solidàriament en defensa dels que es veuen exclosos del dret a l'habitatge, fent costat generós a famílies i persones que, un cop perden el seu habitatge, no saben on anar. I aquí entre nosaltres hi ha alguns dignes representants d'aquesta lluita pel dret a l'habitatge, aplegats a la PAH, que han treballat colze a colze amb el Defensor des de fa anys, intentant solucions dialogades, en primer lloc, exercint una pressió legítima quan ha calgut i reivindicativa des del carrer, quan ha estat necessari, donant visibilitat a aquest drama social. De tot cor, moltes gràcies. Muchas gracias

DRET AL TREBALL.

El treball ha d'estar en el centre de les preocupacions de tots plegats. Una persona sense treball es torna invisible, i es posa en perill de ser un exclòs de la societat. Amb el treball obtenim i creem connectivitat social, escapem de la pobresa i contribuïm a mantenir una vida digna, satisfent les nostres necessitats personals i socials. L'atur és causa principal de l'exclusió social. Per això ha de ser objecte d'especial atenció als nostres municipis incentivar els agents socials i econòmics per tal de mantenir i crear llocs de treball dignes, que contribueixin a fer de la nostra societat un lloc convivencial i socialment just.

ELS SERVEIS SOCIALS

Com ja he dit en anys anteriors, els Serveis Socials estan saturats i sobrecarregats. I un dels aspectes més importants que masses vegades s'oblida és que sense un seguiment i control eficient, podem incórrer en greus errors i injustícies. La picaresca d'alguns desacredita a molts. I no es tracta de criminalitzar la pobresa, sinó de planificar i actuar amb objectivitat i prudència, controlant i contrastant les ajudes socials, incentivant la participació i exigint transparència i contrapartides. Com deien

els romans “do ut des”, et dono perquè em donis. Els diners que es donen a una persona han estat aportats per altres persones, i no apareixen per art de màgia a les arques municipals, sinó que provenen de l'esforç i el treball de totes aquelles persones que treballen i contribueixen.

Certament que, aquest any, un gran nombre de queixes han tingut com a causa la disconformitat amb el tracte rebut pels Serveis Socials, amb la dificultat de ser ateses en un temps prudencial o propici per donar resposta a un tema urgent, o amb la negativa a emetre informes respecte al tema d'empadronament o la tardança per fer informe al Jutjat amb motiu de desnonaments, o amb el suposat desinterès per tramitar ajudes diverses o la renda bàsica, etc.. En qualsevol cas cal dir que el defensor ha contactat sempre amb els treballadors o assistents socials objecte de queixa per contrastar la versió i aclarir la situació. I reitero que cal un pla clar i a llarg termini que doni coherència i tranquil·litat al personal que treballa en aquest àmbit tant sensible del nostre Ajuntament, com són els Serveis Socials. Estan saturats i sobrecarregats, sense els mitjans suficients per actuar amb eficiència, diligència i el control i seguiment imprescindibles.

POLICIA MUNICIPAL

La Policia és un dels serveis essencials que l'Ajuntament presta a la ciutadania, i que tenen confiada la protecció de la convivència, des del respecte a les normes, i la defensa del lliure exercici dels drets per part de les persones. I caldrà que prenem nota que els i les policies son servidors públics per afavorir una convivència ordenada i pacífica, com a membres de la societat a la que serveixen. I en aquest sentit caldrà impulsar novament, de manera sistemàtica i definitiva, la figura del que anomenem Policia de Barri, especialment en entorns on la convivència ho requereix amb més urgència. I aquest és el cas del Barri de Font de la Pòlvora, respecte al qual tenim l'obligació de contribuir a esborrar l'estigma de la pobresa i la delinqüència, fent acte de presència activa i col·laborativa, imprimint una nova dinàmica social i solidària, amb la necessària participació dels propis veïns, a fi de promoure una convivència cívica exemplar, començant per les comunitats de cada bloc de pisos i acabant per integrar aquest barri harmoniosament a la vida de la nostra ciutat. I penso que la Policia de Barri seria un element dinamitzador d'aquesta comunitat.

Una de les realitats molt positives a recalcar pel que fa a la relació entre el defensor i la Policia Municipal ha estat l'acord de fer reunions periòdicament per tal de posar sobre la taula i tractar les queixes i problemes que la ciutadania ve expressant respecte a decisions, actuacions o sancions de la Policia Municipal. Aquí vull remarcar la bona sintonia i col·laboració amb el Regidor, Joan Alcalá i els responsables policials. El resultat ha estat que molts dels problemes s'han pogut resoldre per reconsideració directe de la pròpia Policia o bé amb Recomanació del Defensor amb l'acord previ del mateix instructor. També ha estat molt eficient i productiu, socialment, la relació mantinguda amb la Unitat de Mediació de la mateixa Policia Municipal, que ha donat lloc a la solució de molts problemes i a la intervenció bona i favorable en moltes ocasions de conflictes entre comunitats i veïns.

Relacions amb el FORUM, Síndic de Greuges de Catalunya, el Defensor del Pueblo, IOI i altres institucions.

La institució del Defensor o Síndic/síndica municipal és una institució unipersonal, pivotant tota la responsabilitat sobre una persona concreta. I a mida que varen anar apareixent a diversos ajuntaments de la nostra geografia aquesta humil institució, es va anar sentint la necessitat de crear lligams i relacions entre les diverses Sindicatures o Defensories, per promocionar l'intercanvi d'experiències, informacions i ajuda mútua.

Aquesta necessitat va motivar impulsar la creació de la xarxa de coordinació, punt de trobada i comunicació, que és el FORUM de síndics, síndiques, defensors i defensores locals de Catalunya, que per altra banda treballa coordinadament amb la resta de defensories locals de la resta de l'Estat. I ha estat un gran honor per a mi participar i col·laborar, com a Defensor de la Ciutadania de Girona amb tal entitat, com a membre associat, com a membre de la Junta directiva, com a Vicepresident i com a President.

He compartit moltes hores amb els diversos companys síndics i síndiques municipals, projectes i experiències, sempre amb un denominador comú, servir de la manera més eficaç la ciutadania dels nostres municipis respectius, defensant els seus drets, cercant la justícia i contribuint a un millor govern i funcionament dels nostres ajuntaments. I això des d'una idea molt clarivent: exigir els nostres drets i complir les nostres obligacions, o com jo solo dir sovint, promovent un civisme integrador, comprensiu de drets i deures. Des d'aquí vull posar en valor la beneficiosa tasca i servei que venen fent tots els bons homes i dones que integrem el Fòrum, del qual tenim avui una molt bona representació al nostre Ajuntament. Moltes gràcies a vosaltres.

Vull deixar constància de la bona disposició que sempre ha mantingut el Fòrum de Síndics, síndiques, defensors i defensores locals de Catalunya per mantenir una col·laboració lleial i dialogant amb el Síndic de Greuges. Convençuts que treballem pel mateix objectiu, la defensa dels drets i la dignitat de les persones, des del Fòrum hem fet molts intents per incentivar complicitats i tasques comunes amb el Síndic de Greuges de Catalunya, fins i tot oferint-li generosament participar en el Congrés Internacional que els síndics locals organitzarem a Girona, en l'acte inaugural, al novembre del 2016. Però, una vegada més, lamentablement, va desapropiar l'ocasió i en la seva intervenció va ignorar el paper, la funció i l'existència del Fòrum. Crec que va ser un greu error.

Val a dir que des de Girona, el Defensor de la Ciutadania, sempre que alguna persona ha acudit amb un problema relatiu a una institució competència del Síndic de Greuges de Catalunya, se l'ha atès i l'hem adreçat a aquesta institució. Però aquesta actitud de col·laboració lleial, no ha sigut recíproca, doncs quan alguna persona amb una queixa contra el nostre Ajuntament s'ha dirigit al Síndic de Greuges, no ens l'ha remès i no sempre ens ho ha comunicat. Com a anècdota de la diferència entre el treball del Síndic local i el Síndic de Catalunya vull recordar que el Síndic local atén directament les persones, coneix i investiga la problemàtica, amb coneixement del lloc i les

circumstàncies, a diferència d'examinar papers o expedients. I l'anècdota és que un ciutadà havia acudit al Síndic de Greuges de Catalunya, i sense comunicació entre les institucions, el mateix ciutadà també va plantejar el mateix problema al Defensor de la Ciutadania. El resultat va ser que el Síndic de Greuges va dictar resolució desestimant la seva queixa i un servidor va formular recomanació favorable al ciutadà. I el nostre Ajuntament va fer cas de la recomanació del Defensor de la Ciutadania de Girona. Aquest és el valor de la proximitat.

Recentment el Síndic de Greuges de Catalunya ha fet un informe a una Comissió del Parlament de Catalunya parlant del que son i del que fan les sindicatures locals, sense haver comptat amb el Fòrum que agrupa, coordina i interrelaciona la totalitat de les sindicatures locals de Catalunya. És un altre exemple de la dificultat de comunicació i col·laboració entre institucions que treballen en el mateix camp i amb els mateixos objectius. I ho lamento, perquè crec profundament que síndics locals i Síndics autonòmics o estatals han de treballar coordinadament, col·laborativament, solidàriament en defensa dels drets i les llibertats de les persones i de la seva dignitat. La relació amb la institució del Defensor del Pueblo ha estat profitosa i amable. Les qüestions que s'han plantejat respecte a problemes relatius a institucions de l'Estat se li han adreçat i se'ns ha informat de la seva tramitació.

Des del novembre de 2016, Girona forma part de l'Institut Internacional de l'ombudsman, que engloba defensors estatals o nacionals, regionals o autonòmics i també Defensors d'algunes poques ciutats. Som part, com a ciutat, d'una gran xarxa d'ombudsman a través de la que compartim idees, experiències i projectes. També amb els successius Subdelegats del Govern Central he mantingut una relació cordial i beneficiosa per als ciutadans que ens han presentat problemes on hi havia responsabilitat per part de l'Estat. L'acollida i la consideració als arguments i peticions del Defensor han estat ben ateses i considerades, tot i que no sempre s'han posat els mitjans necessaris per solucionar amb rapidesa i eficiència les causes que ocasionen perjudicis i problemes a la ciutadania i els seus drets. Serveis tant essencials i necessaris per a la ciutadania com són els relacionats amb l'Estrangeria, la Seguretat Social, l'Expedició dels DNI, el Fons de Garantia Salarial, la Direcció Provincial de Tràfic,... estan mancats de personal suficient per prestar amb celeritat, objectivitat i eficiència les tasques que tenen encomanades.

En aquest àmbit dels serveis fora de la competència del Defensor hi ha temes com el del deficient funcionament, al menys fins fa poc, del Registre Civil, de la problemàtica del torn d'ofici que afecta als advocats, la lentitud dels tribunals de justícia, o les deficiències del servei de correus que tant poden perjudicar la ciutadania, etc.. que també han estat objecte de comunicacions al Defensor del Pueblo. Hi ha temes i qüestions que certament no són competència de l'Ajuntament, però que ens incumbeixen si tenim una mínima empatia, compassió i responsabilitat respecte als problemes que afecten negativament la ciutadania.

Actuacions, queixes, expedients i consultes.

Passant a analitzar les actuacions d'aquest any 2018, haig de dir que en el transcurs d'aquest any passat, a l'Oficina del Defensor s'acrediten 3.927 actuacions, pràcticament el mateix nombre que l'any passat, malgrat els problemes relatius a la cobertura de baixes i canvis del personal adscrit a l'Oficina del Defensor, que crec, sincerament, que és insuficient. Si realment creiem en la institució que represento i pensem que és útil i necessària per contribuir a resoldre els problemes de la ciutadania i per millorar el propi funcionament de la nostra administració municipal, caldrà prestar-li més atenció i dotar-la de més mitjans.

Com a dades més significatives de la feina realitzada, i de la que avui dono compte a aquest Ple, d'acord amb el que disposa el Reglament Orgànic Municipal, des de la lleialtat institucional i el compromís ètic amb el bé comú, l'interès general i la transparència, podem indicar els següents apartats:

- 2405 consultes, informacions i assessoraments, de les quals el 65 % eren temes socials
- 795 visites, personals o col·lectives, de les quals els 45% són de temàtica social, el 35% de temes de policia i via pública i un 20% d'altres temàtiques.
- 369 expedients oberts durant el 2018, dels quals 38 no s'han admès a tràmit per diverses raons, bé perquè no s'havia fet prèviament la comunicació a l'Ajuntament o no eren competència nostra. Dels 265 expedients restants haig de dir que el 75% s'ha resolt favorablement a favor del ciutadà. Quan algú pregunta, el paper del Defensor és efectiu? Sincerament, amb la mà al cor, haig de dir, és molt efectiu, val la pena, això regidors i alcaldessa cal tenir-ho present, que la figura, la institució que represento crec que és molt beneficiosa en ordre a millorar i a preservar els drets de la ciutadania i el bon funcionament de la nostra administració. I dic 75% favorable perquè en 102 ocasions d'aquests 265 expedients s'han resol amb col·laboració amb l'àrea, és a dir, quan arriba una queixa, immediatament després d'estudiar-la, es parla amb el regidor corresponent, amb el responsable d'àrea i moltes vegades amb aquesta sola intervenció s'arriba a la resolució del problema plantejat. En 3 ocasions hi ha hagut mediació i en 92 ocasions s'ha fet recomanació. És a dir, el 36% de les queixes dirigides al Defensor han acabat amb recomanació.
- 325 entrevistes, tramitació expedients, reunions, trobades, xerrades.
- 79 intervencions sense expedients, petites gestions sobre problemes puntuals que es poden resoldre amb una intervenció concreta i sense obrir expedient, especialment en temes relatius a problemàtiques alienes a la competència municipal.

Apunts específics de temes del 2018

Recomanacions no contestades

Al moment de tancar-se aquest memòria, lamentablement, l'Ajuntament no ha contestat 159 recomanacions fetes, i que han quedat pendents d'un pronunciament per part d'Alcaldia, i que en concret són dels anys que indico a continuació:

2 del 2012

1 del 2013

27 del 2014

41 del 2015

13 del 2016

19 del 2017

24 del 2018

I la resta del 2019

Cal prendre consciència que la nostra feina és resoldre els problemes de la ciutadania, amb diligència, eficàcia i transparència. Com sabeu les propostes del Defensor no vinculen el poder municipal, que pot decidir d'acceptar o no el consell o recomanació del Defensor. Però cal respondre les recomanacions, en un temps prudencial de 30 dies com a màxim, si volem donar valor a la feina del Defensor.

Servei de Correus i notificacions.

Torno a posar sobre la taula la necessitat imperiosa de que el servei de notificacions funcioni de manera eficient i objectiva. El compliment formal de les notificacions, no sempre respon al fet de que el ciutadà o ciutadana hagi tingut coneixement de les mateixes. És cert que hi ha persones que utilitzen certa picaresca per evitar ser notificats, extrem que per altra banda no serveix finalment de res davant l'administració. Però hi ha persones de bona fe que per un mal servei de notificacions es veuen perjudicades, no podent acollir-se al benefici de pagar amb el descompte del 50%, i trobant-se amb una diligència d'embargament, de cop i volta, sense haver tingut notícia prèvia i com sabeu l'Ajuntament fa cerques exhaustives quan es tracta d'executar una resolució, però no fa el mateix quan es tracta de notificar a un ciutadà perquè en tingui coneixement que hi ha un expedient obert contra ell. I això crec que ha de millorar.

Declaració de vulnerabilitat i conseqüències

Han diverses les queixes que he rebut de propietaris de pisos llogats en relació a la problemàtica de famílies que eren declarades vulnerables per part dels Serveis Socials. A més de no haver pogut cobrar els lloguers estipulats, els esmentats propietaris reben requeriments de l'Ajuntament i la companyia d'aigües comunicant-los que han d'assumir els impagaments de la taxa de la brossa i del consum d'aigua. En cap cas s'havien assabentat de la declaració de vulnerabilitat dels llogaters. I una de les excuses era la protecció de dades. Penso que aquestes situacions son del tot inadmissibles, ja que no s'han perjudicar els drets de terceres persones per una causa originada en necessitats d'una família i la consegüent declaració de l'Ajuntament. Cal disposar el necessari per evitar que els que han deixat de cobrar uns lloguers, hagin d'assumir el cost d'uns subministres i taxes que corresponen a qui ha estat declarat vulnerable.

Mocions aprovades al ple:

Jo em pregunto, de la mateixa manera que també m'han manifestat la seva preocupació, al llarg d'aquests anys, alguns regidors i grups, son efectives? Quin valor tenen? S'han de complir? Fa molt temps vaig demanar, per escrit, un informe jurídic, però encara ho espero. I és un tema que cal que els que dirigiu la política municipal ho

us plantegeu seriosament, si no volem que la política municipal es converteixi en simples focs d'encenalls i es desacrediti per ineficient davant la ciutadania.

Serveis socials i burocràcia.

Hem de prendre consciència de la necessitat de dotar de més mitjans els nostres Serveis Socials, perquè puguin desenvolupar la seva tasca amb eficàcia i els deguts controls i seguiments. Tinc la sensació de que la burocràcia ofega i impedeix un treball més humà i atencional dels nostres treballadors socials, desbordats pels problemes i l'excés de treball. Val a dir que entre un 65-70 % de les visites al Defensor han estat relacionades amb problemàtiques derivades dels Serveis Socials.

La manca de seguiment i atenció personalitzada, fent acte de presència als domicilis de les persones que reben ajuts públics, permet l'existència de situacions fraudulentas i de picaresca antisocial. I cal evitar-ho.

Els sense sostre

Un altre dels problemes cada cop més visible i lamentable a la nostra ciutat és el relacionat amb les persones sense sostre. Cal posar de relleu que algunes d'aquestes persones tenen greus problemes de salut, especialment psiquiàtrics, que haurien de ser objecte d'un tractament especial, que desborda el limitat àmbit de la competència municipal i els seus serveis socials. En alguna ocasió el Defensor ha dirigit escrit al Ministeri Fiscal en relació a alguna persona en concret, a més de contactar amb els Serveis Socials. Certament que és un tema que caldria afrontar coordinadament entre les diferents administracions (municipal, autonòmica i central), i que posa sobre la taula la necessitat de potenciar el principi de subsidiarietat: donar més protagonisme i recursos a l'administració municipal, que és la més propera a la ciutadania. L'excusa de que si posem instal·lacions i serveis per als sense sostre pugui convertir-se en un pol d'atracció d'altres sense sostre no pot ser causa de no prendre actuacions efectives per solucionar aquest greu problema social, la solució del qual no passa per la policia.

Cloenda.

I ara, permeteu-me dirigir-me amb la meva llengua materna, la que fem servir nosaltres és sempre el català i és correcte i jo me'n sento orgullós, pero voy a utilizar el castellano para dirigirme a muchos amigos que estáis ahí, y otros compañeros que estáis trabajando desde la calle para hacer de nuestra ciudad una ciudad ejemplar y armoniosa:

La ciudad son esencialmente las personas. Y todas estamos llamadas a participar activamente para la construcción de una convivencia armónica y fructífera, ejerciendo nuestros derechos y cumpliendo nuestros deberes. Y las personas concurrimos a esa tarea desde nuestra propia historia y condición, unos nacidos aquí, y otros venidos de fuera. Pero todos conformando una sociedad única, plural y diversa, sin que la distinta

procedencia, o la lengua que hablamos, o el color que tengamos deba ser un problema para conformar e integrar una ciudad cohesionada y solidaria. Integrar no es diluir. Las personas no somos como los azucarillos que se diluyen y desaparecen en el café. Las personas no valemos más o menos por el lugar de nacimiento o por la lengua que hablemos o el color que tengamos. La dignidad de la persona radica en su condición de ser humano, que a todos nos iguala y a todos debería hermanarnos. Nacemos sin nada y nos iremos sin nada. Y en el transcurso de nuestra pequeña y siempre corta historia personal, deberíamos contribuir a hacernos la vida más solidaria y feliz, haciendo el bien y buscando la justicia.

En ese sentido la figura y la institución que represento es un medio, un instrumento, que el Ayuntamiento pone al abasto de la ciudadanía para mejorar la convivencia y el funcionamiento de nuestra administración municipal. Los datos que he expuesto anteriormente ponen de relieve que el Defensor de la ciudadanía es ya una institución imprescindible en la vida municipal. Es la puerta y esperanza última para el ciudadano o ciudadana

Certament, avui més que mai el nostre món s'ha fet petit i interdependent, i això ens obliga a pensar globalment, però la nostra actuació és a l'àmbit local, on vivim, treballem, somiem i morim. Les queixes de la ciutadania són una bona excusa i motiu per millorar, agilitzar, revisar i rectificar decisions, actes, comportaments i resolucions. I des d'aquesta perspectiva val la pena repensar el paper i la funció de les nostres administracions públiques i dels seus empleats que han d'actuar sempre amb eficiència, objectivitat, transparència, proporcionalitat, complint la llei, però tenint present que són els ciutadans, col·lectivament, els amos de les institucions, i no els dirigents polítics de torn. Crec que el nom més escaient respecte als empleats públics és el que els anglesos anomenen "Civil Servant", que podem traduir per servidor públic. Això reflecteix millor el sentit de la feina i la responsabilitat de tasca que porten a terme, que no pas la paraula funcionari, que té, entre nosaltres, connotacions pejoratives.

El combat per una societat, per una ciutat, més inclusiva i més justa ens incumbeix a totes les persones, i molt especialment als que ostentem alguna responsabilitat pública, i als que tenim la representació democràtica dels nostres conciutadans. Els objectius i les prioritats de l'acció municipal està a les vostres mans, l'adjudicació dels recursos públics i la gestió diària dels interessos col·lectius és responsabilitat vostra.

Faig meua la sentència que Voltaire posa en boca d'un seu personatge, Zadig, a l'obra, els comptes filosòfics "ES PREFERIBLE ARRISCAR-SE EXHONERANT UN CULPABLE QUE CONDEMNAR A UN INNOCENT". I així he vingut actuant i resolent les qüestions i els problemes que s'han sotmès a la meua consideració en aquests 10 anys. Quan prenem decisions, ens podem equivocar, certament, però aquest preu cal pagar-lo, perquè no podem quedar inactius, i molt menys indiferents. I he preferit sempre arriscar-me a donar la raó a qui potser no la tenia, abans que deixar a un innocent sense una resolució justa.

I com tots els defensors municipals he posat en valor una institució que basa les seves decisions en principis com l'equitat, la proporcionalitat, el respecte a la legalitat, i la humanitat. El gran valor diferencial de les defensories locals respecte a institucions similars d'àmbit superior, és la proximitat i el tracte directe amb les persones, que en relació al Defensor mai han estat considerades ni números ni expedients. La calidesa de la relació humana no s'ha de foragitar de les nostres administracions. I em nego a pensar que la Institució del Defensor és l'últim reducte d'humanitat a les administracions públiques, perquè és un deure de tots, començant pels que teniu l'honor de representar la ciutadania, no perdre de vista mai la relació humana i afable amb totes les persones, amb totes sense exclusió.

En moments complicats com els que ens ha tocat viure, i estem vivint, no puc deixar de referir-me al pessimisme d'algunes persones que posen en qüestió la funció pública, les administracions, o desacrediten l'exercici de la política. Ens cal reflexionar seriosament i sense prejudicis excloents per rectificar el necessari i millorar. És precís posar sobre la taula que precisament aquestes – la funció pública, les administracions i la política- poden garantir la defensa dels dèbils i més necessitats, la implementació de la igualtat d'oportunitats i el progrés social i econòmic, condicionant les decisions dels mercats i del mercantilisme que prima a la nostra societat.

I ara que estem vivint esdeveniments importants com és la gran festa de la democràcia, tot i que imperfecta, plasmada en les diverses eleccions de les que la ciutadania és el protagonista principal, cal que entre tots fomentem una societat més oberta, més solidària, més digna i inclusiva, on pesi més la dignitat comuna que les divisions o enfrontaments ideològics. Per això demano que la nostra administració municipal segueixi profunditzant en el concepte de democràcia participativa, implementant tant la participació ciutadana com la transparència, doncs no és possible una democràcia plena sense transparència, participació responsable i respecte pels drets humans.

“COMMANDMENT NUMBER ONE OF ANY CIVILISED SOCIETY IS THIS: LET PEOPLE BE DIFFERENT”

Totes les persones formem part d'una única família humana, i cal remarcar-ho i recordar-ho insistentment. La dignitat inherent a cada persona està per sobre de colors, llengües, fronteres, banderes o ideologies. I en aquests moments crec que és bo recordar una frase que vaig llegir a Londres, en una petita placa situada davant l'Ajuntament de Hackney, “El primer manament d'una societat civilitzada es aquest: deixa que la gent sigui diferent”. No podem ser tebis o neutrals davant situacions o actes que promoguin l'exclusió social o fomentin la discriminació o qualsevol classe de fanatisme, que sempre és insolidari i injust. Cal treballar per un mon millor, des del medi ambient i l'ecologia, passant per la salut, l'educació o l'economia, i això ens obliga a tots i totes a ser millors persones, més justes i solidaries, més íntegres, honestes i bondadoses.

Des de l'experiència d'aquests 10 anys vull corroborar, una vegada més, l'honor que ha representat, per a mi, exercir la tasca de Defensor de la Ciutadania, tot remarcant, com a característiques imprescindibles de qualsevol síndic/síndica, o defensor/

defensora local, que les nostres actuacions i decisions s'han d'exercir sempre amb més autoritat que poder, amb més justícia que dret i amb més humanisme que burocràcia.

No vull acomiadar-me sense manifestar el meu profund agraïment a totes les persones que vàreu confiar en mi, a totes les que m'heu donat suport i a totes aquelles amb les que he col·laborat al llarg d'aquest 10 anys. Demano perdó i excuses a tota persona que s'hagi sentit defraudat o perjudicat per decisions o per acció u omissió de la meva responsabilitat. La meva voluntat sempre ha estat la de servir honestament i honradament la ciutadania, intentant fer més permeable la nostra administració municipal als problemes reals de les persones, des del compromís de no perdre de vista, mai, el tracte humà i amable i la recerca de solucions raonables i justes, des de l'equitat i la proporcionalitat, com he plasmat en moltíssimes recomanacions.

Gràcies a tots els electes (regidors i regidores, alcaldesses i alcaldes) que m'heu ajudat sincerament a conèixer problemes i a buscar solucions. Gràcies a responsables i empleats i empleades del nostre Ajuntament amb els que sempre he intentat mantenir una relació de complicitat per tal de cercar la millor i més justa solució al problema que havia de resoldre. Gràcies a totes les persones que han treballat a l'Oficina del Defensor de la Ciutadania, fent un treball excel·lent i mantenint un tracte humà amb totes les persones que han acudit a la mateixa, i molt especialment a la persona que ha estat des del primer dia de la creació de la institució al servei incondicional i eficient de la Sindicatura, i durant aquests inoblidables 10 anys, la Carina Peracaula. I gràcies a tots els ciutadans i ciutadanes que dia a dia aixequen les persianes dels seus petits negocis i botigues, o que presten el seu treball als tallers, empreses i negocis diversos i col·laboren amb el seu esforç i contribucions o pagament d'impostos a mantenir les nostres institucions i els nostres serveis públics. A totes elles i a tots vosaltres el meu agraïment i la meva estima. Segur que continuarem fent camí vers una societat i una ciutat més humana, més justa, més inclusiva i solidària. Moltes gràcies, muchas gracias.

(Aplaudiments)

Sra. Marta Madrenas i Mir (alcaldessa-presidenta): Moltes gràcies. Ara seria el torn dels diferents portaveus dels grups municipals i per tant tindria la paraula la senyora Concepció Veray, pel Partit Popular de Catalunya. Endavant senyora Veray.

Sra. Concepció Veray Cama (PPC): Gràcies senyora alcaldessa. Bon dia i benvinguts, a la gent que ens ha volgut acompanyar avui, més que a nosaltres, a en Ramón en el seu comiat. Gràcies Ramón per l'explicació d'avui però sobretot per aquests 10 anys. Possiblement crec que no m'equivoco, sóc la única regidora aquí asseguda que també hi era el dia que a proposta, que avui ens acompanya, de l'alcaldessa d'aquell moment, Anna Pagans, votàvem i aprovàvem per unanimitat de totes les forces polítiques el nomenament del Ramón Llorente com a Defensor de la Ciutadania.

En Joan Olòriz, aquí present avui també, també formava part d'aquell Consistori i parlem un moment d'en Joan, perquè en Joan que estava a un costat ideològicament parlant oposat totalment al costat ideològic que estic jo, aquest va ser, juntament amb la resta de portaveus, un dels moments en què més ràpid ens vam trobar tots ideològicament parlant en relació al perfil que tenia el Ramón per agafar aquesta gran responsabilitat que era ser Defensor de la Ciutadania. Per tant, en nom del meu grup municipal i en nom del Partit Popular aquí a la ciutat de Girona, gràcies. Gràcies Ramón per la feina que has fet aquests 10 anys. Crec que avui tu has fet una explicació no només de l'any 2018 sinó del que ha representat per tu aquests 10 anys a la ciutat, penso que ha millorat en moltes coses la ciutat, perquè en 10 anys, o evolucions o et quedes massa enrere i en alguna d'elles, sobretot en relació al funcionament d'aquest Ajuntament, entre la relació dels veïns i veïnes de Girona i el propi Ajuntament, si han millorat és gràcies a aquest paper mediador i d'ajuda que has tingut en tot moment. Per tant, gràcies, gràcies i gràcies però molt per la feina feta. Jo ara, en Ramón ja ens ha donat les dades, jo no repassaré totes les dades que ell ha donat, a més teniu la Memòria que jo recomano a tothom que la llegeixi perquè hi ha coses molt interessants i exemples molt interessants d'allò que ha funcionat, d'allò que ha millorat, el Ramón també ha fet referència en la seva intervenció, jo recordo, es veritat, no només fa 10 anys, en fa 14 també, que una de les grans problemàtiques que tenien i que sempre sortia reflectida en aquesta memòria de qui ostentava la representació de ser Defensor o Defensora en aquell moment de la Ciutadania eren els problemes de tracte que trobàvem entre la Policia Local i els veïns i veïnes de Girona. Bé, doncs aquell situació de fa 14 anys, avui és totalment diferent i aquesta relació i aquesta comunicació cada dia ha anat a millor i estic convençuda que aquest paper mediador que has fet hi té molt a veure. Aquesta pedagogia que s'ha fet d'alguna part de l'Ajuntament que veia al Defensor de la Ciutadania com una cosa molt llunyana, com un instrument que venia a estorbar-lo a la seva feina, que venia a donar-li ordres, i al conèixer la Institució i després el propi Defensor, s'ha adonat que és tot el contrari. Que es va crear i seguirà existint per ajudar, per mediar i per intentar arribar a punts d'acord i equilibris que ens permetin aquesta convivència que deia el Ramón a la seva intervenció, que ha dit la paraula convivència moltes vegades, jo me l'he apuntat perquè crec que és la base de tot, la convivència. Que no és fàcil, no. També agraeixo la valentia que també n'ha parlat en Ramón en la seva intervenció quan ell mateix ha plantejat els problemes que els propis Síndics, en aquest cas a través del Fòrum, teniu de convivència i coordinació i comunicació, amb una altra institució que efectivament feia la mateixa feina que vosaltres que és el Síndic. Per tant, si vosaltres mateixos heu patit aquesta manca de dades de comunicació o de dificultat de treballar, és la mateixa que es pateix en aquest cas a l'administració, com Ajuntament, com a tal, en aquest sentit entre departaments.

El Ramón ho ha dit, el 60% de les visites o de les queixes dels expedients són en relació als Serveis Socials, per tant, crec que tots som conscients que malgrat la situació de greu crisi que vam patir fa uns anys ha anat millor i s'ha superat en termes igualitaris en tota la societat i per tant aquest paper que ha fet el Ramón com a Defensor i que hem intentat tots els grups municipals ajudar-lo en tot allò que hem pogut, ha sigut tant gran que ningú es quedi enrere en aquesta sortida de la crisi a la ciutat de Girona.

Jo si que vull fer referència a dues coses que ell ha posat sobre la taula, en relació a coses concretes. Ha fet referència i jo li agraeixo, al servei de notificacions que no funciona, i és veritat. Possiblement nosaltres al llarg d'aquests 4 anys és de les queixes que hem tingut més, la de persones que no saben que tenen un expedient obert a l'Ajuntament perquè no són conscients, perquè no han rebut la notificació. I pot semblar un detall petit però per nosaltres, i crec que en Ramón també ha dit això amb les seves paraules, és la base dels problemes que venen després. Com que moltes de les queixes o molts dels problemes que s'han trobat a famílies i veïns i veïnes de Girona en relació a un tema de impagament d'impostos, de taxes o qualsevol altra mena de relació amb l'Ajuntament que després no han pogut pagar perquè han vingut amb retard, en comptes de poder-se beneficiar de les bonificacions si pagaven al moment, tot això acaba essent un problema també social, perquè cada vegada és més els diners que deuen a l'Ajuntament i ells no ho saben, per tant jo demano a l'equip de govern actual i al que sorgeixi de les urnes d'aquí a tres setmanes, que aquest sigui un tema que deixi de ser recurrent en les memòries del Defensor i que s'hi posi remei perquè podríem evitar moltíssimes de les coses que després ens trobem sobre la taula si la gent rebés les notificacions al moment. Perquè en Ramón també ho ha dit, per embargar som molt ràpids i els busquem a sota les pedres però per notificar no fem cap esforç per buscar-los. Crec que hem d'invertir l'ordre i per tant qui tingui responsabilitats de govern a partir del 27 de maig, crec que haurà de posar això sobre la taula com a prioritari per ajudar també a millorar la nostra societat, la nostra ciutat i la convivència. Llavors, ell també ha posat un altre exemple, que també a nosaltres ens va cridar molt l'atenció perquè ens ha arribat en més d'una ocasió i és el fet, ell ho deia, que reclami a propietaris que no cobraran lloguer per un tema de vulnerabilitat de la família, temes de taxes o impostos en relació a les aigües, el clavegueram o les escombraries, també és el propi Ajuntament qui ha donat aquest certificat de vulnerabilitat de la família, per tant, manca de comunicació entre departaments? Possiblement sí. Manca de compartir dades dins del propi Ajuntament? Parlem de compartir-los amb un tercer... doncs també. També creiem que aquest és un punt que s'ha de posar sobre la taula i prioritzar de cares a millorar-lo perquè cada vegada tingui menys queixes o surti menys reflectit a la memòria.

I per acabar, en relació al que ha parlat el Defensor en la Memòria, jo em pregunto el mateix que tu Ramón, perquè serveixen les mocions aprovades en aquest plenari? Massa vegades i en un percentatge molt elevat, per res. Crec que això també és una responsabilitat sobretot en aquest cas de qui governa que és qui ha d'aplicar, i posar i executar les mocions que aprovem en aquest plenari amb més diligència. I ja no parlo de mocions conflictives. Perquè hi ha mocions aprovades per unanimitat que tampoc s'han executat. Per tant, és un tema de voluntat de posar en pràctica allò que tots hem decidit que seria millor per la ciutat. Per tant, també espero en els propers informes i en els propers mesos, anys, aquesta queixa deixem de fer-la i les mocions que s'aprovin en un Ple realment es duguin a terme.

I per acabar la meua intervenció ho faré com he començat, crec que avui és de justícia agrair-li al Ramón i a tot el seu equip, i per tant, també doncs a la Carina i a les persones que durant aquest temps l'han ajudat i acompanyat, la feina que han fet, dir-

te Ramón i això sí que ja t'ho dic a nivell a nivell personal, que et trobarem a faltar i vull agrair-te sempre la teva voluntat d'ajuda, de posar llum sobre ombres que molts tenim, i més els que ens dediquem a la política i en una ciutat que sembla que no però que és complexa com la nostra, i agrair-te la teva empatia i sobretot la teva disponibilitat i disposició a estar sempre en col·laboració i en contacte amb nosaltres, ajudar-nos en tot allò que has pogut i atendre sempre, crec que és bàsic, aquells temes, aquelles visites o aquelles persones que hem dirigit cap a tu, perquè consideràvem que les podries ajudar més tu que nosaltres, perquè no era un tema polític sinó que era un tema de relació amb l'administració. Gràcies per aquests 10 anys, et trobarem a faltar però espero seguir en contacte amb tu, Ramón, com a gironí, i quedar a la teva disposició des d'un altre àmbit i des d'una altra posició que tindràs a partir d'ara per allò que consideris. Moltes gràcies.

Sra. Marta Madrenas i Mir (alcaldessa-presidenta): Moltes gràcies i ara per part de Ciudadanos, la senyora Míriam Pujola. Endavant.

Sra. Míriam Pujola Romero (C's): Gràcies alcaldessa. Jo no repetiré les dades que ens has donat Ramón, la meva intervenció d'avui la faré servir per donar-te les gràcies, tant a tu com al teu equip per tota la feina feta durant aquest any i que queda reflectida de sobres en la memòria que ens vàreu fer arribar. Nosaltres sí que hem de dir que les xifres d'actuacions ens demostren dos elements diferents, per una banda la càrrega de feina que suporta la teva figura com a Defensor de la Ciutadania de Girona, però també, parles d'elements que són susceptibles de millorar i que veiem que estan a les teves memòries any rere any i això creiem que ens ha de fer pensar respecte al funcionament, a les dinàmiques i en la relació que aquest Ajuntament té amb la ciutadania.

Però nosaltres tenim més coses que agrair-te Ramón a part de la teva professionalitat. Hi ha aspectes com la cordialitat i la diligència que són trets que creiem que t'han acompanyat durant tots aquests anys en aquest Ajuntament. I creiem que la teva figura ha estat en gran part la que ens ha marcat una mica a tots el camí de la millora en la relació que té l'Administració amb el ciutadà i que ha sabut buscar i en moltes ocasions també trobar solucions a diferències de criteri i de conflictes entre els administradors i els administrats.

Nosaltres creiem que en la nova etapa que s'apropa, entenem que prescindir de l'actual Defensor podria ser un (...) natural però que la (...) relació que n'has parlat en la teva intervenció, Ramón, amb el Síndic de Greuges, amb el Defensor del Pueblo, i també amb l'Institut Internacional de l'Ombudsman, i a més de tot el coneixement i trajectòria que t'acompanyen al llarg d'aquests 10 anys al capdavant d'aquest Consistori, crec que podries marcar certes pautes perquè la institució no perdés aquesta inèrcia ni les guies de treball que has instaurat com a Defensor de la Ciutadania al llarg d'aquest 10 anys en aquest Ajuntament. A nosaltres ens agradaria Ramón, que es pogués contemplar la possibilitat de mantenir cert nivell de relació en el marc dels treballs d'assessorament i també de consultoria, especialment durant el primer període que vindrà d'incorporació i adaptació i sobretot de coneixement del nou Defensor o Defensora de la Ciutadania de Girona. I per últim Ramón, si una cosa volem agrair-te i també al teu equip, per tant també a la Carina, és que no és que

siguis proper als nostres posicionaments polítics sinó simplement que no ho siguis amb ningú. El teu objectiu creiem que no ha estat mai l'obediència a postulats polítics sinó que el teu repte ha estat el de defensar sempre i absolutament sempre i de la millor manera possible als ciutadans de Girona independentment del que pensessin i amb una independència que creiem que has mantingut de principi fins al final. Creiem que aquesta autonomia és una de les característiques bàsiques que ha de complir tota persona que vulgui formar part d'una institució tant necessària i tant poc reconeguda i crec que podria dir sense equivocar-me que després d'uns anys on l'Ajuntament ha patit un descrèdit sense límits i això tu i jo ho hem parlat moltíssimes vegades Ramón, la figura del Defensor és la única institució que manté certa credibilitat i per tant el que no s'ha de fer és malmetre aquesta figura incorporant al seu capdavant a persones que han fet més per separar que per representar al conjunt de la ciutadania. Moltes gràcies.

Sra. Marta Madrenas i Mir (alcaldessa-presidenta): Moltes gràcies, pel PSC, la senyora Sílvia Paneque Sureda. Endavant.

Sra. Sílvia Paneque Sureda (PSC-CP): Moltes gràcies. Efectivament, Ramón, aquest no és un Ple qualsevol ni aquesta tampoc és una memòria qualsevol. Representa, crec que ho deia la senyora Veray també, un resum d'aquests 10 anys de feina tant la teva intervenció com aquesta Memòria i molt en va comences, com que hi ha la oportunitat de llegir-la a la gent que ens acompanya comences definint aquesta Institució que tant has estimat i que tant has dignificat com és la Defensor de la Ciutadania i la defineixis com una institució per humanitzar l'administració i efectivament, al llarg d'aquests anys hem entrat en una nova manera de relacionar-nos (...) però en cap cas això ha de significar la pèrdua de la vocació pública d'aquells treballadors i treballadores de l'Ajuntament de Girona i aquest contacte humà que tant important és perquè el ciutadà es senti integrat i participant del seu Ajuntament i de la seva ciutat.

També ens recordes i avui crec que n'és un exemple que en cap cas les teves recomanacions o els inicis d'expedient s'han de veure com una amenaça sinó com una oportunitat de millora i sovint ha estat aquesta defensa aferrissada que fas quan creus que hi ha una injustícia, s'ha pogut veure així, però t'haig de dir que des del nostre grup municipal que a més hem tingut l'oportunitat de treballar tant des de l'oposició com també des del govern com a regidora de Drets Socials, ho hem vist així com oportunitats de millora i encomano també doncs a aquelles persones que s'hagin pogut sentir interpel·lades d'una manera contundent com fas tu quan creus que hi ha injustícies doncs ho vegin d'aquesta manera.

I crec que avui Ramón ens pertoca, al menys aquest grup municipal així ho vol fer, traslladar-te no només un agraïment per aquests 10 anys de dedicació a la Institució sinó també crec que és important remarcar, perquè finalment la institució és una, però les persones que les lideren deixen diferents empremtes, m'agradaria dir quina empremta deixa Ramón Llorente, Defensor de la Ciutadania, al llarg d'aquests 10 anys davant de la Institució.

Deies i ho dius a la Memòria que no saps si hauràs tingut la honestedat, dedicació i responsabilitat suficient, jo dono fe perquè t'he vist que per suposat sempre has anat mantenint aquesta honestedat cap a la Institució i amb aquesta autonomia que remarcaves que ha de tenir el Defensor de la Ciutadania, dedicació i responsabilitat. Per suposat t'he vist en diferents hores del dia amb hores no demanades atenent a un ciutadà encara ahir al matí, quan venia a recollir la memòria escrita, estaves atenent a una persona que t'havies trobat a la plaça del Vi, que sense hora demanada, et demanava ajut i avui sé que a més a més està resolt, per tant, la responsabilitat i la dedicació fora de dubte, no en va remarcaves aquest 75% de resolucions favorables en favor del ciutadà. I m'agradaria remarcar no només aquesta dedicació sinó també un aspecte que crec que l'has impregnat molt al llarg d'aquest 10 anys i és aquest equilibri entre drets i deures del ciutadà. T'he vist, per exemple, no fa gaires setmanes amb altres portaveus de grups municipals atenent a veïns i veïnes de Font de la Pólvora amb una situació complicada de talls de llum, i com ens recordaves que efectivament tenien uns drets però també recordaves que tenien una sèrie de deures cap a la societat i cap a la ciutat on vivien. Crec que aquesta és una característica que ha marcat aquests 10 anys, no has tingut una atenció complaent cap al ciutadà sinó que quan ha calgut has recordat també els deures que tenen cap a la ciutat i cap al projecte col·lectiu que representa.

Amb una atenció digne i centrada amb la persona i sensible cap a la persona que crec que té molt a veure amb els teus orígens Ramón, dels quals no n'has renegat mai i més aviat els has posat en valor i crec que els amics i amigues que avui t'acompanyen aquí precisament tenen a veure molt amb aquests orígens i quan tingueu l'oportunitat de llegir la memòria, a la pàgina 24, només en llegiré un petit fragment, hi ha un poema de Rafael Rodríguez que posa "Llorente en el corazón" que crec que en el seu primer paràgraf defineix molt bé allò que estic intentant explicar avui i diu: *"Mirale bien los bolsillos, de sencillez vienen llenos, solidaridad en uno y en el otro por lo menos trae la ética ya escrita que aprendió desde pequeño"*. Això et vincula amb aquests orígens i crec que té molt a veure amb aquesta atenció que has tingut amb els ciutadans i ciutadanes que han tingut l'oportunitat d'acostar-se a la teva institució.

I finalment crec, i avui ho has posat en relleu, que t'ha mogut sempre el criteri de justícia social per sobre de qualsevol altre consideració i que quan has fet una recomanació has obert un expedient sempre, has perseguit aquest criteri de justícia social que nosaltres compartim.

I, com no podia ser d'una altra manera Ramón, deixes aquesta petjada i ens deixes també deures, perquè això també és molt teu, deixar deures i deixar reptes de futur, perquè en aquests 10 anys han millorat molts aspectes però ens instes a continuar treballant i només farà un petit llistat, ens recomanes millorar en democràcia participativa, ens recomanes millorar en transport públic, en la integració dels diferents barris a la ciutat de Girona i aquest projecte col·lectiu, en el civisme integrador, i aquí insisteixes novament en aquest equilibri de drets i deures de la ciutadania, harmonitzant l'oci amb el descans veïnal i insisteixes molt i és normal que així ho facis amb el dret al treball, a l'habitatge i a l'igualtat d'oportunitats.

Per tant, en un mandat on encara no hem pogut assolir aquest ple extraordinari de debat de la ciutat, crec que avui aquest ple també ha servit i aquest llistat per posar sobre la taula aquells aspectes que creus que hem de millorar en els pròxims anys que venen de futur.

I finalment, i per acabar, ressaltar dels aspectes més lligats a les actuacions i més pròpiament a la memòria i als números que acompanyen, ens preocupa especialment que el 70% de les visites que reps siguin per problemes socials i ens preocupa perquè ens dona la sensació que la teva porta s'ha convertit en aquest àmbit, no amb una queixa de procediments administratius o d'atenció no deguda al ciutadà sinó com l'última finestra on recorren ciutadans i ciutadanes, la última porta, per tal de donar solució o intentar trobar solució a problemes tant fonamentals o drets tant fonamentals com són l'habitatge o el treball.

I aquí m'agradaria dir, perquè ho has esmentat, que molt probablement la renda garantida que havia de significar alleugerir els treballadors socials i també els ciutadans i ciutadanes que es troben en situació de risc d'exclusió, no ha resultat allò que tots pensàvem i probablement haurem de ser més exigents amb la Generalitat de Catalunya perquè aquesta renda garantida signifiqui un alleugeriment a situacions de vulnerabilitat que des dels Serveis Socials hi havíem confiat i realment no ha passat a ser allò que tots pensàvem que havia de ser.

I respecte els tècnics, permetem que faci un matís, és cert que hi ha queixes al respecte del tracte rebut dels tècnics de Serveis Socials però també és cert que els tècnics, finalment, treballen sota criteris polítics i que moltes vegades la resposta que donen es deu també a les direccions polítiques més o menys encertades que s'imposen a dins de l'àrea.

Un segon aspecte que ens agradaria destacar és una assignatura pendent que sembla que tenim que és aquestes respostes pendents: 160 en total, és cert que aquest haurà de ser pel pròxim equip de govern un dels reptes de donar una resposta més àgil i que no quedin aquests expedients encallats al llarg del temps.

I finalment, les mocions aprovades, feies esment al que mancava o faltava aquest informe del secretari respecte a les mocions.... Jo diria que més enllà d'un informe jurídic el que haurem de tenir és la responsabilitat política de què aquestes mocions tinguin compliment i més enllà d'un informe jurídic el que cal és la responsabilitat de l'equip de govern de donar-hi tràmit quan una moció està aprovada, sobretot aquelles que han estat presentades per part d'entitats ciutadanes de Girona per tant de poder donar el respecte que mereixen.

Ramón, moltíssimes gràcies per aquests 10 anys i estic segura que ens continuarem trobant en la construcció de la ciutat, en aquest projecte col·lectiu i en totes aquelles situacions d'injustícia social que es trobin en la nostra ciutat. Moltes gràcies.

Sra. Marta Madrenas i Mir (alcaldessa-presidenta): Moltes gràcies, per la CUP-Crida per Girona, la senyora Pèlach.

Sra. Laia Pèlach Saget: Moltes gràcies alcaldessa. En primer lloc saludar a totes les persones que avui ens acompanyen en aquest Ple. Dona gust veure la sala de plens tant plena. En segon lloc disculpar al nostre company Toni Granados que per motius laborals avui no ens ha pogut acompanyar i en tercer lloc, evidentment, un agraïment al Defensor, Ramón, i també a tot l'equip com tu també has destacat, això no és només una feina d'una persona sinó també de la gent que t'acompanya en aquest procés i a la qual sempre has volgut agrair la feina, per tant, nosaltres també ho volem fer.

Són 10 anys, com dèiem, avui ens presentes una Memòria que realment parla d'aquest últim any, però en realitat el que fem avui també és una mica un tancament de tots aquests 10 anys de feina i de consolidació d'una institució i de posar, diguéssim, un caràcter, nou, que és el que et defineix en aquesta institució que és el Defensor de la Ciutadania.

El paper del defensor i tu l'has esmentat avui, com que nosaltres ho tenim escrit, hem permetràs que te'l llegeixi perquè crec que, talment és el que dona sentit a aquesta figura, que és aquest contribuir a facilitar la vida dels nostres conciutadans i conciutadanes, posant l'eina ja imprescindible, això també està bé, quan s'adquireix aquesta eina, quan es consolida és molt difícil fer-se enrere, per tant això també és una encert en aquest sentit, de revisar, millorar, corregir disfuncions, errors o llacunes, de la nostra administració municipal, des de la doble i necessària vessant d'impulsar l'exercici i reivindicació dels nostres drets però també de les nostres obligacions.

Ho esmentava ara fa un moment la Sílvia Paneque i feia un incís en aquest tema, dels nostres drets però també de les nostres obligacions.

En definitiva, bàsicament aquesta figura intenta humanitzar l'administració, perquè com tu també sempre expliques l'administració a vegades pren dinàmiques, pren inèrcies que la deshumanitzen i per tant és important aquesta figura que ajuda a tornar les coses al seu lloc i a humanitzar-la.

Nosaltres, a partir d'aquesta lògica, entenem que la figura del Defensor és també fonamental per detectar totes aquestes disfuncions de l'administració, no només per donar solucions als casos concrets i per tant, d'alguna manera, posar pedaços a les disfuncions sinó també per a partir de la detecció d'aquestes preocupacions, d'aquestes necessitats de població o d'aquestes disfuncions de la pròpia lògica de l'administració municipal en aquest cas, entenem que la teva figura també ha de ser un aliat clau per millorar-la, per trobar-hi solucions, i tu també ho entens d'aquesta manera, precisament per això parles de temes recurrents, com és el tema de l'habitatge, en aquí també fem l'esment que has fet tu a la figura de la PAH i en aquest acompanyament, perquè és cert que si tu et trobes en aquest marge entre l'administració i la ciutadania, també els moviments socials sovint intenten fer aquest paper de queixa, però també d'intentar millorar les administracions locals i per tant també un reconeixement en aquest sentit.

Parles també de la sobrecàrrega o de la manca d'eines en que es troben els Serveis Socials, jo interpreto així en el teu text, en aquestes queixes que arriben en aquests

molts sentits, jo he llegit també una mica aquest plantejament de dir, no és només una queixa cap a l'atenció sinó també respon a aquesta manca d'eines i recursos en què es troben aquests professionals, sovint per a donar resposta a les necessitats que ells reben, però en canvi que són urgents, que són imprescindibles resoldre, però en canvi no sempre tenen les eines i els recursos per fer-ho.

I tots aquests temes recurrents com que tu ho tens molt clar, no n'hi ha prou en anar posant pedaços i en resoldre aquell cas concret sinó que han de servir per millorar l'Administració, les acabes traslladant en molts casos amb recomanacions d'ofici i per mi aquest és un element clau del teu paper, perquè moltes d'aquestes recomanacions d'ofici, avui parlaves de temes de zones blaves, de manca de resposta a reclamacions, a les queixes de la ciutadania, parles, fins i tot, de temes de drets i deures de tinença dels animals, o altres temes que han anat dient els portaveus que m'han precedit, són, de fet, intents de millorar l'administració. No només resoldre aquella queixa concreta que t'arriba sinó també.....

(es troba indisposat el Defensor)

Sra. Marta Madrenas i Mir (alcaldessa-presidenta): Hem de suspendre aquest Ple degut a la indisposició del Defensor del Ciutadà, no sé si es podrà continuar o no, tant se val, perquè ell ha pogut expressar la seva Memòria.

Moltes gràcies a tots, segur que tindrà una recuperació ràpida però ara ha de rebre atenció mèdica urgent. Deixem-ho aquí, no sé si fer constar més agraïments, tots coincidim amb els agraïments i que consti en acta la magnífica feina que ha fet durant tots aquests anys i esperem la seva recuperació.

(Aplaudiments)

(Se suspèn el Ple a les deu i trenta-cinc minuts del matí, per indisposició del Defensor de la Ciutadania).

I dit això, quan són les deu i trenta-cinc minuts del matí s'aixeca la sessió per ordre de la Presidència i s'estén la present acta de la qual el secretari general en dona fe.